

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางร่างกายกับความสามารถทางสติปัญญาของเด็กนักเรียนในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางร่างกายกับความสามารถทางสติปัญญาของเด็กนักเรียนในประเทศไทยและมีความพิการอื่นประกลบด้วย
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความสามารถทางร่างกายของเด็กนักเรียน อ่อนประภาพเรียนได้กับเด็กนักเรียนในประเทศไทยและมีความพิการอื่นประกลบด้วย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียน อ่อนประภาพเรียนได้ของโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนราษฎร์ รวมทั้งสิ้น 155 คน รวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษา ระเบียนประวัติส่วนตัวจากทะเบียนประวัติของโรงเรียน และทดสอบความสามารถทางร่างกาย ๗ รายการ ดังนี้

1. วิ่งระยะทาง 20 เมตร
2. ยืนทรงตัวอยู่กับที่
3. วิ่งซิกแซก
4. ยืนกระโตคไกล
5. ลุก-นั่ง
6. แรงบันมือช้าย - ขาว
7. โยนลูกบอลลงตะกร้า

เมื่อได้ข้อมูลทั้งหมดมาแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยระเบียนวิธีทางสถิติโดยการหา

ค่าเฉลี่ย ความเนี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทิปกติ ค่าสหสัมพันธ์ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธีของสติวเคนท์ นิวเม่น คูลล์
(Student Newman Keuls แล้วนำเสนอด้วยตารางประกอบความเรียง)

ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม แยกตามกลุ่มอายุดังนี้

1.1 อายุ 5 - 9 ปี ความสามารถทางสติปัญญาเฉลี่ย 56.43

1.2 อายุ 10 - 12 ปี ความสามารถทางสติปัญญาเฉลี่ย 57.21

1.3 อายุ 13 - 15 ปี ความสามารถทางสติปัญญาเฉลี่ย 57.87

1.4 อายุ 16 - 18 ปี ความสามารถทางสติปัญญาเฉลี่ย 58.59

1.5 กลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม มีอายุเฉลี่ย 12.56 ปี ความสามารถทางสติปัญญาเฉลี่ย 58.56 จำนวนตัวอย่างประชากรที่มีความพิคปกติทางสายตาและภาระได้ยิน 14 คน และพิคปกติทางสมองมีเพียง 11 คน (จากตารางที่ 3)

กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดแบ่งออกเป็นเพศชาย 99 คน เพศหญิง 56 คน

2. ความสามารถทางร่างกายด้านต่าง ๆ พบว่า

2.1 ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตรของกลุ่มตัวอย่างประชากรมีค่าเฉลี่ย 5.53 วินาที กลุ่มนี้มีความพิการอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วมมีความสามารถเฉลี่ย 5.70 วินาที กลุ่มที่มีอายุ 5 - 9 ปีมีความสามารถเฉลี่ย 6.87 วินาที กลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 ปีมีความสามารถเฉลี่ย 5.65 วินาที กลุ่มที่มีอายุ 13 - 15 ปีมีความสามารถเฉลี่ย 5.00 วินาที และกลุ่มที่มีอายุ 16 - 18 ปี มีความสามารถเฉลี่ย 4.95 วินาที

2.2 ความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างประชากรเท่ากัน 2.69 วินาที กลุ่มนี้มีความพิการอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วมมีความสามารถเฉลี่ย 1.91 วินาที กลุ่มที่มีอายุ 5 - 9 ปีมีความสามารถเฉลี่ย 1.97 วินาที กลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 ปี มีความสามารถเฉลี่ย 2.51 วินาที กลุ่มที่มีอายุ 13 - 15 ปีมีความสามารถเฉลี่ย 3.38 วินาที และกลุ่มที่มีอายุ 16 - 18 ปีมีความสามารถเฉลี่ย 3.07 วินาที

2.3 ความสามารถในการวิ่งชิกแซก พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างประชากรเท่ากัน 9.50 วินาที กลุ่มนี้มีความพิการอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วมมีความสามารถเฉลี่ย 9.90 วินาที กลุ่มที่

มีอายุ 5 - 9 มีความสามารถเฉลี่ย 12.39 วินาที กลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 มีความสามารถ เฉลี่ย 9.62 วินาที กลุ่มที่มีอายุ 13 - 15 มีความสามารถเฉลี่ย 8.37 วินาที และกลุ่มที่มีอายุ 16 - 18 มีความสามารถเฉลี่ย 8.45 วินาที

2.4 ความสามารถในการยืนกระโดดไกล พบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเท่ากับ 101.95 เช่นเดียวกัน กลุ่มนักเรียนอ่อนที่มีความสามารถพิการอื่นประกอบด้วยมีความสามารถเฉลี่ย 96.54 เช่นเดียวกัน กลุ่มที่มีอายุ 5 - 9 มีความสามารถเฉลี่ย 48.04 เช่นเดียวกัน กลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 มีความสามารถเฉลี่ย 88.96 เช่นเดียวกัน กลุ่มที่มีอายุ 13 - 15 มีความสามารถ ลามารถเฉลี่ย 122.70 เช่นเดียวกัน และกลุ่มที่มีอายุ 16 - 18 มีความสามารถเฉลี่ย 134.31 เช่นเดียวกัน

2.5 ความสามารถในการลุก-นั่งภายในเวลา 30 วินาที พบว่า ค่าเฉลี่ยของ กลุ่มตัวอย่างประชากรเท่ากับ 8.96 ครั้ง กลุ่มนักเรียนอ่อนที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมมีความสามารถเฉลี่ย 9.32 ครั้ง กลุ่มที่มีอายุ 5 - 9 มีความสามารถเฉลี่ย 5.04 ครั้ง กลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 มี ความสามารถเฉลี่ย 6.12 ครั้ง กลุ่มที่มีอายุ 13 - 15 มีความสามารถเฉลี่ย 12.69 ครั้ง

2.6 ความสามารถของแรงบันดาลใจ พนว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างประชากร เท่ากับ 6.89 กิโลกรัม กลุ่มนักเรียนอ่อนที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมมีความสามารถเฉลี่ย 6.08 กิโลกรัม กลุ่มที่มีอายุ 5 - 9 มีความสามารถเฉลี่ย 0.66 กิโลกรัม กลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 มีความสามารถเฉลี่ย 2.74 กิโลกรัม กลุ่มที่มีอายุ 13 - 15 มีความสามารถเฉลี่ย 9.49 กิโลกรัม และ กลุ่มที่มีอายุ 16 - 18 มีความสามารถเฉลี่ย 12.69 กิโลกรัม

2.7 ความสามารถของแรงบันดาลใจ พนว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างประชากร เท่ากับ 6.60 กิโลกรัม กลุ่มนักเรียนอ่อนที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมมีความสามารถเฉลี่ย 4.11 กิโลกรัม กลุ่มที่มีอายุ 5 - 9 มีความสามารถเฉลี่ย 1.35 กิโลกรัม กลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 มีความสามารถ ลามารถเฉลี่ย 2.85 กิโลกรัม กลุ่มที่มีอายุ 13 - 15 มีความสามารถเฉลี่ย 9.09 กิโลกรัม และกลุ่มที่มีอายุ 16 - 18 มีความสามารถเฉลี่ย 14.03 กิโลกรัม

2.8 ความสามารถในการโยนลูกบอลลงตะกร้า พนว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรเท่ากับ 3.57 ครั้ง กลุ่มนักเรียนอ่อนที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมมีความสามารถ 3.12 ครั้ง กลุ่ม

ที่มีอายุ 5 - 9 ปี มีความสามารถเฉลี่ย 2.87 ครั้ง กลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 ปี มีความสามารถเฉลี่ย 3.56 ครั้ง กลุ่มที่มีอายุ 13 - 15 ปี มีความสามารถเฉลี่ย 4.28 ครั้ง และกลุ่มที่มีอายุ 16 - 18 ปี มีความสามารถเฉลี่ย 3.39 ครั้ง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสติปัญญา กับความสามารถทางร่างกายของเด็กปัญญาอ่อนเพียงอย่างเดียว ประเกทพอเรียนได้ ชี้แจงเมื่อออกเป็นกลุ่มด้วยกัน 4 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มอายุ 5 - 9 ปี 2. กลุ่มอายุ 10 - 12 ปี 3. กลุ่มอายุ 13 - 15 ปี 4. กลุ่มอายุ 16 - 18 ปี จำนวนทั้งสิ้น 130 คน พบว่า ความสามารถทางสติปัญญาของทุกกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางร่างกายด้านต่าง ๆ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ยกเว้นกลุ่มที่มีอายุ 10 - 12 ปี ความสามารถทางสติปัญญาสัมพันธ์กับความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร การยืนทรงตัวอยู่กับที่ การวิ่งซิกแซก และคะแนนความสามารถทางด้านร่างกายรวมแต่ระดับค่า อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสติปัญญา กับความสามารถทางร่างกายของเด็กปัญญาอ่อนที่มีความพิการพื้นร่วมประเกทพอเรียนได้ ชี้แจงประกอบด้วยความพิการทางการได้ยิน การบงลงเห็น และสภาพทางสมอง เป็นคัน จำนวนกลุ่มด้วยกันมีทั้งสิ้น 25 คน อายุเฉลี่ย 12.56 ปี ปรากฏว่า ในมีความสัมพันธ์กันอย่าง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5. การเปรียบเทียบความสามารถทางร่างกายของเด็กปัญญาอ่อนเพียงอย่างเดียว กับความสามารถทางร่างกายของเด็กปัญญาอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วม ปรากฏผลดังนี้

5.1 ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร ในปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ความสามารถในการยืนทรงตัว ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ปกติของกลุ่ม เด็กปัญญาอ่อนเพียงอย่างเดียวเท่ากับ 50.71 ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ปกติของกลุ่ม เด็กปัญญาอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วม เท่ากับ 46.33

5.3 ความสามารถในการวิ่งซิกแซก ในปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 ความสามารถในการยืนกระโดดไกล ในปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.5 ความสามารถในการลุก-นั่ง ไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติที่ระดับ .05

5.6 ความสามารถของแรงบินมือข้าย ไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.7 ความสามารถของแรงบินมือขวา ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนที่ปกติของกลุ่ม เด็กปัญญาอ่อน เพียงอย่างเดียวเท่ากัน 50.73 และค่าเฉลี่ยคะแนนที่ปกติของเด็กปัญญาอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วม เท่ากัน 46.19

5.8 ความสามารถในการโยนลูกนอล ไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.9 ความสามารถทางร่างกายรวม ไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การเปรียบเทียบความสามารถแตกต่างทางร่างกายของแต่ละรายภาระระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 5 กลุ่ม ปรากฏดังนี้

6.1 ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร กลุ่ม เด็กปัญญาอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วม กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี, 13-15 ปี และ 16-18 ปี ปรากฏความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มที่มีอายุ 10-15 ปี ปรากฏความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี และกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปี ไม่ปรากฏความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี และกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปี และ 16-18 ปี ไม่ปรากฏความแตกต่างกัน และกลุ่ม เด็กปัญญาอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วม และกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี ไม่ปรากฏความแตกต่างกัน เช่นเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 ความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปี ปรากฏความแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม และกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ไม่ปรากฏความแตกต่างกัน

6.3 ความสามารถในการวิ่งชิงแซก กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปี, 16-18 ปี, 10-12 ปี และกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม ปรากฏความแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี, 13-15 ปี และ

กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีมีความแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีและกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีและ 16-18 ปีไม่ปรากฏความแตกต่างกัน และกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมและกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี ไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.4 ความสามารถในการยืนกระโดดไกล กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปี, 16-18 ปี, 10-12 ปีและที่มีความพิการอื่นร่วมปรากฏความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีและ 16-18 ปีมีความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีและกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีกับ 16-18 ปีไม่ปรากฏความแตกต่างกัน และกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีกับกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.5 ความสามารถในการลุก-นั่ง กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีปรากฏความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี, กลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม และกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปี มีความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีเช่นเดียวกัน นอกจากนี้กลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมมีความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีและ 10-12 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.6 ความสามารถของแรงบินมือช้ำ กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีมีความแตกต่างกับกลุ่มหัวอย่างอื่น ๆ ทั้งหมด กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีมีความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี, 10-12 ปีและกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม ส่วนกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมนี้มีความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีเช่นเดียวกัน แต่ปรากฏว่ากลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี ไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.7 ความสามารถของแรงบินมือขวา กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีปรากฏความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปี, 10-12 ปี, 5-9 ปีและกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม และกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีมีความแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี, 10-12 ปี และกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมตามลำดับ และยังพบว่ากลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีไม่ปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.8 ความสามารถในการโynลูกนอล ไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ของเด็กมีัญญาอ่อนกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 5 กลุ่ม

6.9 ความสามารถทางร่างกายรวม กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีแตกต่างกันกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม, กลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี, 10-12 ปี กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีมีความแตกต่างกันกันกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม, กลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีเช่นเดียวกัน แต่กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีไม่ปรากฏความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้กลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมยังมีปรากฏความแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีแตกต่างกันกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี แต่กลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วมกับกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ผลลัพธ์เนื่องจากการวิจัย

7.1 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางร่างกายและรายการของเด็กมีัญญา อ่อนแต่ละกลุ่มปรากฏผลดังนี้

กลุ่ม เด็กมีัญญาอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วม

ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการวิ่งชิกแซก การยืนกราดโคลาเกล และแรงบินมือซ้ายในระดับปานกลาง ($r = 0.69, 0.62$ และ 0.53) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการลุก-นั่ง และแรงบินมือขวาในระดับต่ำ ($r = 0.48$ และ 0.41) และมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.74$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์ กับความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่และการโynลูกนอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืน กระโดดโคลาเกล แรงบินมือซ้าย และความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.51, 0.58$ และ 0.55) และมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการลุก-นั่งในระดับต่ำ ($r = 0.40$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการวิ่งชิกแซก แรงบินมือขวา และการโynลูกนอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการวิ่งชิกแซก มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการลุก-นั่ง แรงบิน

มือซ้าย-ขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.59, 0.54$ และ 0.54) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนกระโดดไกลและความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.75$ และ 0.84) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนกระโดดไกล มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการลุก-นั่ง แรงบีบมือซ้าย-ขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.66, 0.63$ และ 0.54) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนลูกนอลในระดับต่ำ ($r = 0.43$) แต่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.88$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ความสามารถในการลุก-นั่ง มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบีบมือซ้ายในระดับปานกลาง ($r = 0.69$) มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบีบมือขวาในระดับต่ำ ($r = 0.49$) มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.79$) และไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนลูกนอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบีบมือซ้าย มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบีบมือขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.59$) และมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.80$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนลูกนอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบีบมือขวา มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.68$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนลูกนอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนลูกนอล มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.54$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มเด็กปฐมวัย อ่อนที่มีอายุ 5-9 ปี

ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการวิ่งชิกแซก

ในระดับค่า ($r = 0.46$) มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนกระโดดไกล แรงบีบมือซ้าย และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวม ในระดับปานกลาง ($r = 0.57, 0.55$ และ 0.69) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ การลุก-นั่ง แรงบีบมือขวา และการโยนลูกนอลอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนกระโดดไกล และแรงบีบมือขวาในระดับค่า ($r = 0.46$ และ 0.47) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวม ในระดับปานกลาง ($r = 0.56$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการวิ่งชิกแซก การลุก-นั่ง แรงบีบมือซ้าย และการโยนลูกนอลลงตะกร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการวิ่งชิกแซก มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนกระโดดไกล และการโยนลูกนอลลงตะกร้าในระดับค่า ($r = 0.48$ และ 0.41) มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถของแรงบีบมือซ้าย และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวม ในระดับปานกลาง ($r = 0.57$ และ 0.68) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการลุก-นั่ง และแรงบีบมือขวาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนกระโดดไกล มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถของแรงบีบมือซ้าย-ขวาในระดับค่า ($r = 0.49$ และ 0.46) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวม ในระดับปานกลาง ($r = 0.69$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการลุก-นั่ง และการโยนลูกนอลอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการลุก-นั่ง มีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวม ในระดับค่า ($r = 0.41$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถของแรงบีบมือซ้าย-ขวา และการโยนลูกนอลอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบีบมือซ้าย มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถของแรงบีบมือขวา และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวม ในระดับสูง ($r = 0.89$ และ 0.88) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการโยนลูกนอลอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบีบมือขวา มีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกาย

รวมในระดับสูง ($r = 0.77$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโynลูกนอลอยย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการโynลูกนอล มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.51$) อายุยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มเด็กปฐมวัย อ่อนที่มีอายุ 10-12 ปี

ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ และการอุก-น็งในระดับค่า ($r = 0.34$ และ 0.42) และมีความสัมพันธ์กับการวิ่งซิกแซก และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.65$ และ 0.65) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนกระโดดไกล แรงบันมือซ้าย-ขวา และการโynลูกนอลอยย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการวิ่งซิกแซก และการยืนกระโดดไกลในระดับค่า ($r = 0.37$ และ 0.37) และมีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.61$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอุก-น็ง แรงบันมือซ้าย-ขวา และการโynลูกนอลอยย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการวิ่งซิกแซก มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.72$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนกระโดดไกล การอุก-น็ง แรงบันมือซ้าย-ขวา และการโynลูกนอลอยย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนกระโดดไกล มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบันมือขวาในระดับค่า ($r = 0.40$) และมีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.56$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอุก-น็ง แรงบันมือซ้าย และการโynลูกนอลอยย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการอุก-น็ง มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับค่า ($r = 0.36$) และไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบันมือซ้าย-ขวา และการโynลูกนอลอยย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบันมือซ้าย มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบันมือขวา

ในระดับสูง ($r = 0.73$) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.58$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการโยนลูกบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบินมือขวา มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการโยนลูกบอลในระดับต่ำ ($r = 0.39$) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.71$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการโยนลูกบอล มีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับต่ำ ($r = 0.41$)

กลุ่ม เด็กปฐมวัย อ่อนที่มีอายุ 13-15 ปี

ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ วิ่งซิกแซก แรงบินมือซ้าย โยนลูกบอลในระดับต่ำ ($r = 0.32, 0.49, 0.46$ และ 0.32) มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนกระโดดไกล การลูก-นั่ง แรงบินมือขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.59, 0.54$ และ 0.56) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนกระโดดไกล และการลูก-นั่งในระดับต่ำ ($r = 0.41$ และ 0.33) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.51$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการวิ่งซิกแซก แรงบินมือซ้าย-ขวา และการโยนลูกบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการวิ่งซิกแซก มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนกระโดดไกล แรงบินมือซ้าย โยนลูกบอลในระดับต่ำ ($r = 0.44, 0.40$ และ 0.42) และมีความสัมพันธ์กันกับความสามารถของแรงบินมือขวา และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.53$ และ 0.66) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการลูก-นั่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนกระโดดไกล มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถของแรงบินมือ

ช้าย-ขวา และการโยนลูกนอลในระดับต่ำ ($r = 0.47, 0.49$ และ 0.36) มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการอุก-นั่งในระดับปานกลาง ($r = 0.55$) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการอุก-นั่ง มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถของแรงบีบมือช้าย-ขวา ในระดับต่ำ ($r = 0.31$ และ 0.37) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.63$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการโยนลูกนอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบีบมือช้าย มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถของแรงบีบมือขวา และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.83$ และ 0.73) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการโยนลูกนอล

ความสามารถของแรงบีบมือขวา มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการโยนลูกนอลในระดับปานกลาง ($r = 0.54$) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.82$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการโยนลูกนอล มีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.61$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มเด็กบัญชาอ่อนที่มีอายุ 16-18 ปี

ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการวิ่งชิกแซก และการยืนกราบโคลิกในระดับต่ำ ($r = 0.40$ และ 0.44) และมีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.58$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ การอุก-นั่ง แรงบีบมือช้าย-ขวา และการโยนลูกนอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ มีความสัมพันธ์กันกับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวม และการอุก-นั่งในระดับต่ำ ($r = 0.43$ และ 0.45) และมีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการยืนกราบโคลิกในระดับปานกลาง ($r = 0.55$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการวิ่งชิกแซก แรงบีบมือช้าย-ขวา และการโยนลูกนอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการวิ่งชิกแซก มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับต่ำ ($r = 0.48$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนกระโดดไกล การลุก-นั่ง แรงบีบมือซ้าย-ขวา และการโยนลูกบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนกระโดดไกล มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการลุก-นั่ง และแรงบีบมือซ้ายในระดับปานกลาง ($r = 0.61$ และ 0.50) มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบีบมือซ้ายในระดับต่ำ ($r = 0.39$) และมีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.82$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโยนลูกบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการลุก-นั่ง มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบีบมือซ้าย-ขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.65$ และ 0.60) มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.75$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโยนลูกบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบีบมือซ้าย มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบีบมือขวา และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.81$ และ 0.75) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.70$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโยนลูกบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบีบมือขวา มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.70$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโยนลูกบอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการโยนลูกบอล มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.54$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถของแต่ละรายการของเด็กปฐมวัยอ่อนทึ้งหมวดประภากฎดังนี้

ความสามารถในการวิ่ง 20 เมตร มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ และการโยนลูกบอลในระดับต่ำ ($r = 0.31$ และ 0.32) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนกระโดดไกล การลุก-นั่ง แรงบีบมือซ้าย-ขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.66$,

0.51, 0.53 และ 0.51) และมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการวิ่งชิกแซก และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.70$ และ 0.78) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนทรงตัวอยู่กับที่ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการวิ่งชิกแซก แรงบันดาลใจ-ขวา การโยนลูกบอลในระดับต่ำมาก ($r = 0.25, 0.29, 0.24$ และ 0.24) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนกระโดดไกล การลุก-นั่งในระดับต่ำ ($r = 0.46$ และ 0.37) และมีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.54$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการวิ่งชิกแซก มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการยืนกระโดดไกล และแรงบันดาลใจ-ขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.66, 0.53$ และ 0.55) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการลุก-นั่ง และการโยนลูกบอลในระดับต่ำ ($r = 0.46$ และ 0.37) แต่สัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยืนกระโดดไกล มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการลุก-นั่ง แรงบันดาลใจ-ขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.59, 0.67$ และ 0.64) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโยนลูกบอลในระดับต่ำ ($r = 0.31$) และมีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.86$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการลุก-นั่ง มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.73$) และมีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบันดาลใจ-ขวาในระดับปานกลาง ($r = 0.61$ และ 0.57) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโยนลูกบอล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบันดาลใจ มีความสัมพันธ์กับความสามารถของแรงบันดาลใจ และคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.85$ และ 0.82) และมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโยนลูกบอลในระดับต่ำ ($r = 0.27$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถของแรงบัน្តีมือขวา มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการโยนลูกบอลในระดับต่ำ ($r = 0.38$) แต่มีความสัมพันธ์กับความแย่งความสามารถทางร่างกายรวมในระดับสูง ($r = 0.81$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการโยนลูกบอล มีความสัมพันธ์กับคะแนนความสามารถทางร่างกายรวมในระดับปานกลาง ($r = 0.52$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

ความสามารถทางร่างกายที่ปรากฏของกลุ่มตัวอย่างประชากร พบว่า คะแนนความสามารถแต่ละรายการซึ่งประกอบด้วย ความเร็วในการวิ่งระยะทาง 20 เมตร การทรงตัวอยู่กับที่ ความคล่องแคล่วว่องไวในการวิ่งชิกแซก พลังในการยืนกระโดดไกล ความอดทนของกล้ามเนื้อท้องในการลุก-นั่ง ความแข็งแรงของมือและนิ้วมือข้างซ้าย-ขวา ความแม่นยำและการประสานงานของประสาทกล้ามเนื้อ (สายตา-มือ) ในการโยนลูกบอลลงตะกร้าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ความชื้นช้อนของแบบทดสอบหรือคำสั่งทำให้ผู้เข้ารับการทดสอบไม่เข้าใจถูกต้อง การสนองตอบของประสาทกล้ามเนื้อกพร่อง เช่น ยืนทรงตัวอยู่กับที่ หรือ วิ่งชิกแซก เป็นต้น
2. เด็กปัญญาอ่อนมีข้อความสามารถจำกัดในการเรียนรู้เหตุการณ์และการสนองตอบ
3. เด็กปัญญาอ่อนไม่ได้รับการแนะนำในการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การพัฒนาการของกล้ามเนื้อเจริญเติบโตไม่สมลั่วน
4. ภัยมิติหรือรูปร่างของเด็กปัญญาอ่อนบางประการ เช่น
 - 4.1 ส่วนสูง (เตี้ย หรือ สูง)
 - 4.2 น้ำหนัก (อ้วน หรือ ผอม)
 - 4.3 ความพิการทางประการ เช่น แขน-ขาพิการ หูหนวก ฯลฯ
5. เด็กปัญญาอ่อนมีระดับสติปัญญาต่ำ เนื่องจากสมองเจริญช้ากว่าปกติ ทำให้การปรับตัวหรือการคำนวณชีวิตได้ไม่ดี
6. ระดับความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปัญญาอ่อนประเทพ เรียนได้มีอายุ-

สมองประมวล ๒ ของอายุปกติ หรือ เทียบเท่าเด็กปกติอายุประมวล 10-12 ปี ดังนั้นพัฒนาการทางร่างกายและดิบัญญาจึงไม่สมดุลย์กัน

7. การขาดประสบการณ์ของการฝึกซ้อม พบว่า เด็กบัญญาอ่อนคนใดที่เคยได้รับการฝึกซ้อมเป็นนักฟ้าจะมีทักษะความสามารถในการกระโดดในระดับสูง และเด็กบัญญาอ่อนคนใดไม่ชอบการออกกำลังกายจะมีทักษะความสามารถในการกระโดดในระดับต่ำ

8. การปฏิบัติคนที่ไม่ถูกต้องของผู้อื่นต่อเด็กบัญญาอ่อนจึงทำให้มีโน้ตค้น เกี่ยวกับคนเองว่า ด้วยความสามารถที่ไม่ถูกต้อง แล้วขึ้นหาเด็กกลัวว่าจะได้รับบาดเจ็บอีกด้วย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลหาคำสัมภาษณ์ระหว่างความสามารถทางสติบัญญา กับความสามารถทางร่างกายของเด็กบัญญาอ่อนประเทกพ่อเรียนได้และไม่มีความพิการอื่นแทรกซ้อนซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มอายุ ปรากฏว่า ไม่มีความลับพันธุ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลลัพธ์ของการวิจัยครั้งนี้ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถทางร่างกายและความสามารถทางสติบัญญาของเด็กบัญญาอ่อนเพียงอย่างเดียวไม่มีความลับพันธุ์กัน แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีความสามารถทางร่างกายสูงหรือต่ำไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางสติบัญญาสูงหรือต่ำตามไปด้วย ยกเว้นกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี ซึ่งปรากฏว่าสัมพันธ์เท่ากัน³⁶ แต่ยังไม่แน่ชัด¹

จากการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของพีโคค (William H. Peacock) ที่พบว่า ไม่มีความลับพันธุ์กันระหว่างความสามารถทางกลไกของร่างกายกับผลลัพธ์ทางสติบัญญา และไม่มีข้อบ่งชี้ให้เห็นว่า เด็กที่มีสมรรถภาพทางร่างกายสูงมาก็จะเนิดจะมีความสามารถทางสติบัญญาด้วย¹

สอดคล้องกับการศึกษาของสม.เกียรติ ฤทธิ์ พงศ์ ชิงได้ศึกษาพบว่า ความสามารถทางกลไกของร่างกายไม่สัมพันธ์กับความสามารถทางสมอง²

¹ William H. Peacock, "A Study of the Motor Achievement of Sixth Grade Children," 3510 A.

² สม.เกียรติ ฤทธิ์ พงศ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางกลไกของร่างกายกับสมรรถภาพทางสมอง,"

และสอดคล้องกับการศึกษาของวารพจน์ อายารัฐ ซึ่งได้ศึกษาพบว่า คะแนนจากการทดสอบความสามารถทางสมองกับคะแนนจากการทดสอบความสามารถทางกีฬาบุคคลไม่สัมพันธ์กัน¹

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า การที่ความสามารถของร่างกายไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางสมารถทางสติปัญญาอัน อาจสืบเนื่องมาจากการเดินทางต่าง ๆ ดังนี้

1. สืบเนื่องมาจากการทดสอบทางกายของเด็กปัญญาอ่อนโดยล้วนรวมตัว
2. มีภาระการจัดประ설การฝึกหัด การเรียนการสอน และการออกกำลังกายของเด็กในระหว่างโรงเรียนทำการ ซึ่งหมายความรวมถึงการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอ
3. การสนองตอบและการเรียนรู้ของเด็กปัญญาอ่อนค่า หมายความรวมไปถึงการตอบสนองและความเข้าใจต่อแบบสอบถามใหม่ ๆ
4. ความด้อยทางสติปัญญา มีอิทธิพลกระทบต่อความสามารถที่แสดงออกโดยตรง และความสัมพันธ์ของระบบสรีระการทำงานของร่างกาย นั่นคือ สมรรถภาพทางกลไกต่ำไปด้วย แต่สมรรถภาพทางร่างกายนั้นมีปัจจัยของการฝึกหัดเข้ามาเกี่ยวข้อง
5. การพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาไม่สบคู่อย่างกันตลอด หมายรวมถึงเจตคติของการออกกำลังกายที่ไม่ดี ทำให้ความสามารถทางร่างกายของเด็กปัญญาอ่อนปรากฏในระดับค่า

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสติปัญญา กับความสามารถทางร่างกายปรากฏของเด็กปัญญาอ่อนประเทพโดยเรียนได้แต่มีความพิการอ่อนร่วม ปรากฏว่า ในมีความสัมพันธ์เช่นเดียวกันอย่างมั่นคงสักัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($x = -0.02$) ซึ่งสอดคล้องกับกับสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถทางร่างกายและความสามารถทางสติปัญญาของเด็กปัญญาอ่อนที่มีความพิการอ่อนร่วม ในมีความสัมพันธ์กัน

จากค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางร่างกายที่แสดงออกมาและความสามารถทาง

¹ วารพจน์ อายารัฐ, "ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถทางสมองกับคะแนนจากแบบสอบถามความสามารถทางกีฬาบุคคล"

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด อาจสรุปรวมได้ว่า ในมีความสัมพันธ์กัน นั่นหมายความว่า ความสามารถทางร่างกายของเด็กบัญชาอ่อนจะประภูมิตับ สูงหรือค่าแล้วแต่ความสามารถทางสติบัญชาที่ประภูมิ ไม่จำเป็นต้องสูงหรือค่าตามความสามารถทางร่างกายไปด้วย

ความสามารถทางร่างกายที่ประภูมิแต่ละรายการ ระหว่างเด็กบัญชาอ่อนกลุ่มนี้มีความพิการอื่นร่วมกับเด็กบัญชาอ่อนอย่างเดียว ไม่ประภูมิความแคลงค้างกันอย่างมั้ยลักษณะทางสติที่ระดับ .05 ยกเว้นความสามารถในการบินทรงตัวอุปกรณ์ที่กับความสามารถของแรงบันดาลใจ ยังพบว่า เด็กบัญชาอ่อนเพียงอย่างเดียวมีระดับความสามารถเฉลี่ยคือว่าเด็กบัญชาอ่อนที่มีความพิการอื่นร่วมซึ่งอาจเนื่องมาจาก

1. เด็กบัญชาอ่อนที่มีความพิการทางการได้ยินและการมองเห็น ซึ่งมีอิทธิพลต่อระบบความสมดุลและ การทรงตัว

2. เด็กบัญชาอ่อนที่มีสาเหตุจากความพิคปิดทางลมอง (Cerebral Palsy) ทำให้ประสานเกียวกับการทรงตัวไม่ดี หัก西北การทรงตัวอยู่ในระดับค่า

3. ความเข้าใจทางการปฏิบัติการทรงตัวไม่ถูกต้อง ทำให้คะแนนประภูมิในเกณฑ์ค่า

4. ความสามารถของแรงบันดาลใจของเด็กบัญชาอ่อนโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ค่า เนื่องจาก

4.1 หัก西北ของการใช้น้ำมือไม่ดี

4.2 ความเข้าใจทำเริ่มไม่ถูกต้อง

4.3 ความสามารถของกล้ามเนื้อแขนมีระดับค่า

การวิเคราะห์ความสามารถทางร่างกายแต่ละรายการเบริญ เทียบระหว่างกลุ่ม ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มอายุ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ 5-9 ปี, 10-12 ปี, 13-15 ปี, 16-18 ปี และกลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม

ความสามารถจะเสียในการร่าง 20 เมตร กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีดีกว่ากลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี กลุ่มที่มีความพิการอื่นร่วม และกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี แต่กลุ่มที่มีอายุ

16-18 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีไม่มีความสามารถแผลกค้างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
พบว่า กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีติกว่ากลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมกับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี และกลุ่มที่
มีความสามารถพิการอื่นร่วมติกว่ากลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีความลำดับ

ความสามารถในการยินทรงตัวอยู่กับที่ พนว่า กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีมีทักษะของการทรง
ตัวอยู่กับที่ติกว่ากลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี และกลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมความลำดับ กลุ่มนี้ ๆ ไม่ปรากฏ
ความสามารถแผลกค้างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการวิ่งชักಚัก พนว่า ความสามารถเฉลี่ยของกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปี
กับกลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีไม่มีความสามารถแผลกค้างกันและมีระดับความสามารถเฉลี่ยติกว่ากลุ่มที่มีอายุ 10-
12 ปี กลุ่มที่มีความสามารถอื่นร่วม และกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีความลำดับ และพบว่า กลุ่มที่มีอายุ 10-
12 ปีกับกลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมความสามารถเฉลี่ยติกว่ากลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี แต่กลุ่มที่มีอายุ 10-
12 ปีกับกลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมไม่แผลกค้างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการยินกระโ叱ไกล พนว่า ความสามารถเฉลี่ยของกลุ่มที่มีอายุ 13-
15 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีไม่แผลกค้างกัน และมีความสามารถเฉลี่ยติกว่ากลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่น
ร่วม กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีความลำดับ และพบว่า กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี
กับกลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมมีความสามารถเฉลี่ยติกว่ากลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี ในขณะเดียวกันกับที่กลุ่ม
ที่มีอายุ 10-12 ปีและกลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมไม่ปรากฏความแผลกค้างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ความสามารถในการลุก-นั่ง พนว่า ความสามารถเฉลี่ยของกลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีติกว่ากลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วม
ติกว่ากลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีกับกลุ่มที่มีอายุ 16-
18 ปีไม่แผลกค้างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถเฉลี่ยของแรงบีบอื้นข้าม พนว่า กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีติกว่ากลุ่มที่มีอายุ
13-15 ปี กลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วม กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี และกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีความลำดับ
กลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีติกว่ากลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วม กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี
ความลำดับ และกลุ่มที่มีความสามารถพิการอื่นร่วมติกว่ากลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีความ
ลำดับ และพบว่า กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีไม่ปรากฏความแผลกค้างกันอย่าง

มินัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถเฉลี่ยของแรงบีบมือขวา พบว่า กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีมีความสามารถดีที่สุด และกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีมีความสามารถเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปี กลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีและกลุ่มที่มีความพิการอีกร่วมความลำดับ สำหรับกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี, 10-12 ปีและกลุ่มที่มีความพิการอีกร่วมไม่แตกต่างกันอย่างมินัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถเฉลี่ยในการโยนลูกบอล พบว่า ในบรรดาความแตกต่างกันอย่างมินัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คะแนนความสามารถทางร่างกายรวมเฉลี่ย พบว่า กลุ่มที่มีอายุ 16-18 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 13-15 ปีไม่แตกต่างกัน แต่มีความสามารถเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มที่มีความพิการอีกร่วม กลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีและกลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปีตามลำดับ กลุ่มที่มีความพิการอีกร่วมและกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีดีกว่ากลุ่มที่มีอายุ 5-9 ปี แตกต่างที่มีความพิการอีกร่วมกับกลุ่มที่มีอายุ 10-12 ปีไม่แตกต่างกันอย่างมินัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ความสามารถทางสถิติบัญญาไม่มีความสามารถพัฒนาอันดับความสามารถทางร่างกายที่แสดงออก ดังนั้น เด็กบัญญาอ่อนที่มีความสามารถทางสถิติบัญญาต่ำไปกว่าจะมีความสามารถทางร่างกายค่าเฉลี่ยไป และเป็นแนวคิดให้ว่า การจัดกิจกรรมทางการศึกษาสำหรับเด็กบัญญาอ่อนควรได้เน้นเรื่องความสามารถทางกลไกของเด็กบัญญาอ่อนมากขึ้น

2. ความสามารถทางร่างกายที่แสดงออกมาปรากฏอยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น การจัดโปรแกรมพลศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะกลไกของเด็กควรพิจารณาสิ่งที่บ่งชี้ร่องค่อไป

3. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กบัญญาอ่อน ควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้ประกอบในการจัดแบ่งกลุ่ม เด็ก คือ

3.1 อายุบัญฑิต

3.2 ความพิการมาก-น้อย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสมรรถภาพทางร่างกายแยกตามกลุ่มอายุ และแยกประเภทเชื้อพื้นเมืองได้กับ

ประเกทพอฝึกได้

2. ควรได้ศึกษาเบรี่ยน เทียนความสามารถทางร่างกายของเด็กนัญญา อ่อนประเกทพอเรียนได้กับเด็กปกติที่มีอายุปกติและมีอายุสูงเท่ากัน

3. ควรได้ศึกษาความสามารถในการเรียนรู้ทางกลไกของเด็กนัญญา อ่อนประเกทพอเรียนได้

4. ควรได้ศึกษาวิจัยการจัดโปรแกรมบรรดิการทางพลศึกษาสำหรับเด็กนัญญา อ่อนประเกทพอเรียนได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
มหาลัยรามคำแหง